

Ernst, Heinrich Wilhelm, houslista a skladatel, narozen asi 1812, Brno, zemřel 8. 10. 1865, Nice (Francie).

Houslový virtuos a hudební skladatel židovského původu se narodil v Brně na ulici Křenové č. 58, datum jeho narození se odhaduje v rámci období mezi březnem roku 1811 a červnem roku 1812, nejčastěji se pak setkáme s datem 8. června 1812. Díky svému neobyčejnému talentu mohl již po roce a půl studia hry na housle složit veřejnou zkoušku. Rodiče jej následně poslali do Vídně, kde dále studoval na konzervatoři Spolku přátel hudby. S Brnem se rozloučil koncertem v roce 1825, kde vystoupil s tvorbou Josefa Maysedera. Mezi roky 1825–1827 studoval hru na housle pod vedením Josefa Böhma a skladbu jej učil Ignác Xaver Ritter ze Seyfriedu. V roce 1827 byl z důvodu porušování školního řádu vyloučen z konzervatoře, nicméně na žádost o znovupřijetí se do Vídně mohl vrátit a pokračovat ve studiu i ve výuce hry na housle. V tomto období se Heinrich Wilhelm Ernst setkal s tvorbou Niccolò Paganiniho, který v roce 1828 poprvé vystoupil ve Vídni a hluboce na něj zapůsobil. Ernst se začal pilně věnovat studiu jeho techniky s cílem nastoupit vlastní turné. V roce 1831 začal studovat v Paříži a již po třech letech se jeho velké umělecké turné mohlo uskutečnit. Období mezi roky 1834–50 je obecně považováno za pracovní nejúspěšnější v jeho životě. Ernstova vystoupení měla velký úspěch. Cestoval po celé Evropě, kromě Francie měl mnoho vystoupení také v Holandsku, od roku 1839 se začal pravidelně vracet do Vídně. S velkým ohlasem vystupoval i v Německu, Maďarsku, Polsku, Belgii, Dánsku a v Rusku, v Anglii se nakonec usadil po svatbě s Amélie-Sionou Lévy. V Brně měl celkem devatenáct koncertů, určitý obnos peněz z výdělku pravidelně daroval na dobročinné účely. Poslední roky života byl Heinrich Wilhelm Ernst těžce nemocný. Ani ozdravný pobyt v Nice mu nepomohl a své chorobě ve Francii podlehl.

Ernst se stal jedním z nejvýraznějších hudebních interpretů své doby. Hrál s mnoha významnými osobnostmi hudebního světa, např. s Fryderykem Chopinem, Ferencem Lisztem, Felixem Mendelssohnem-Bartholdy nebo s Klárou Schumannovou. Jako jeden z prvních soudobých hudebníků se začal věnovat reprodukci skladeb Josepha Haydna, Wolfganga Amadea Mozarta, Ludwiga van Beethovena i Felixe Mendelssohna-Bartholdyho. V rámci této praxe se musel opustit virtuosní techniku a přizpůsobit svůj hudební výraz. Typickou je pro Ernsta jeho prstová technika levé ruky, která měla za cíl rozšířit barevnou paletu nástroje a vytvořit plný tón. Ernst stál v čele Beethovenova kvarteta, které bylo velice populární zejména v Anglii. Jeho kolegy byli Joseph Joachim, Henryk Wieniawski a Alfréd Piatti. Ernstova práce byla oceňována především za hlubokou procítěnost a oduševnělost přednesu,

typický sklon k romantismu ve spojení s brilantní technikou hry. Jeho skladba Poslední růže léta je obecně považována za jednu z technicky nejnáročnějších skladeb pro housle.

Dílo: **Výběr?**

3 Rondios sur des Motifs Favoris de Natalie, Tentation et Robert le Diable" pro housle a klavír. Op. 3. (vyd. 1834) **STŘEDNÍK, dále identicky**

Variations brillantes sur un Thème de Rossini pro housle a klavír. Op. 4. (vyd. 1834)

Introduction et Variations Brillantes pro housle a orchestr/klavír/smyčcové kvarteto/smyčcové kvinteto. Op. 6. (vyd. 1833)

„Dvě nokturna pro housle a klavír. Op. 8. (vyd. 1835)

Thème Allemande Varié pro housle a klavír. Op. 9. (vyd. 1835)

Elegie na smrt drahé osoby c moll pro housle a orchestr. Op. 10. (vyd. 1840)

Fantazie na pochod a romanci Otella de Rosini. Op. 11. (vyd. 1839)

Concertino D dur pro housle a orchestr. Op. 12. (vyd. 1839)

Sentimentální Adagio a Rondino pro housle a orchestr. Op. 13. (vyd. 1841)

Dvě romance bez textu pro housle a klavír. Op. 15. (vyd. 1841)

Bolero pro housle a orchestr. Op. 16. (vyd. 1843)

Polonéza D dur pro housle a orchestr. Op. 17. (vyd. 1842)

Variace na Karneval v Benátkách A dur pro housle a orchestr. Op. 18. (vyd. 1844)

Variace na Holandskou národní báseň pro housle a orchestr. Op. 18. (vyd. 1842)

Úvod, capriccio a finále z Il Pirata' de Belini pro housle a orchestr. Op. 19. (vyd. 1845)

Rondo Papageno. Op. 20. (vyd. 1846)

Grand Duo Concert sur Dom Sébastien. Op. 21. (vyd. 1846)

Maďarské melodie A dur pro housle a orchestr. Op. 22. (vyd. 1850)

Houslový koncert „Patetický“ fis moll. Op. 23. (vyd. 1851)

Jasná fantazie na Proroka Mayerbeera pro housle a orchestr. Op. 24. (vyd. 1851)

Trois Morceaux se Salon. Op. 25. (vydáno 1850)

Smyčcový kvartet. Op. 26. (vyd. 1863)

Veliké capriccio na Schubertova „Krále olší“ pro housle sólo. Op. 26. (vydáno 1854)

Souvenir de l'Opera La Juive de F. Halévy pro housle a klavír. (vyd. 1835)

Souvenir du Pré aux Clercs pro housle a klavír. (vyd. 1836)

Variace na 'I tuoi frequenti palpiti'. (vyd. 1836)

Pensées fugitives (Les gages d'amitié) pro housle a klavír. (vyd. 1842)

List alba pro housle a klavír. (vyd. 1844)

Šest etud o více částech (6 polyfonických studií) pro housle sólo. (vyd. 1864)

Literatura:

I. Lexika

New Grove

ČSHS

Jinde není? MGG?

II. Ostatní

Heinrich Wilhelm Ernst. Heinrich Wilhelm Ernst [online]. 2016 [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: <http://heinrichwilhelmernst.com/>

Wilczkowski, Tobias: Heinrich Wilhelm Ernst and his Contributions to the Development of Left-hand pizzicato and Harmonics. (Stockholm 2011).

Pěčka, Jan: Heinrich Wilhelm Ernst: Paganini z Brna. (Brno 2007).

Pěčka, Jan: H.W. Ernst: Život a dílo romantického houslisty (Brno 2001).

Markéta Glosová